

Parada obligatòria

El fet que en català posem dos verbs tan característics com *aturar* i *deturar*, especialment el primer, fa que algú dubti de la bondat del seu sinònim *parar*, amb la seva forma infinitiva idèntica a la del castellà. No es tracta, en realitat, de cap fet aïllat: l'existència, per exemple, de *surar* i *mancar* també fa que molts creguin, de bona fe però erradament, que els seus respectius sinònims *flotar* i *faltar* són uns barbarismes que cal evitar. Però no solament la prevenció que algú demostra contra *parar* no té cap fonament, sinó que emmena en alguns casos a substituir-lo indègudament per *aturar*, sense tenir en compte que el primer té un camp de significació molt més extens que no pas els seus sinònims i fins i tot es pot afirmar que el seu ús resulta imprescindible, talment com ho resulta el de molts dels derivats i dels composts que ha originat, insubstituïbles per altres formes de significat equivalent.

Observem, així, que en el llenguatge del transport públic hi ha qui prefereix recórrer a les formes *aturar* i *aturada* a *parar* i *parada* per a referir-se a la interrupció del tren, autobús, etc., en les diverses estacions o punts anàlegs del seu recorregut. I causa certament sorpresa de sentir com ens anuncien, per exemple, que «Hi ha tal o tal tren aturat a la via 3» o bé «Té aturada a totes les estacions», contràriament a l'ús general en aquestes frases, que fins ara no havia conegut va-

cil·lacions. Es clar que, com sabem, l'ús general no sempre, dissortadament, és una guia segura, però quan hom dubta de la seva bondat cal, abans de decidir-se per una altra solució, documentar-se degudament. El nostre Diccionari normatiu indica clarament, entre els diversos significats del verb *parar*, «deturar-se, esp. un vehicle, en un punt determinat, definició que il·lustra amb l'exemple *Aquest tren no para a Badalona: va directe a Mataró*. Anàlogament, hi trobem el mot *parada* admès com a reducció de la denominació composta *punt de parada*, amb els exemples *Parada obligatòria, discrecional, del tramvia*, cas d'aplicació especial que no s'hi preveu per al derivat de *aturar*, *aturada*, admès únicament amb el significat «acció d'aturar o d'aturar-se; l'efecte». Podem dir, doncs, anant, per exemple, dalt el tren, que aquest s'ha aturat. Ja no és tan aconsellable de dir que s'atura a totes les estacions (hom podria potser interpretar que s'hi atura fins i tot sense tenir-hi parada obligatòria, i sense que ningú sàpiga per què, tal com, de fet, s'esdevé sovint al nostre país), i és francament inadmissible de dir amb aturada a tal i tal estació. Es tracta d'una *parada* i no d'una altra cosa, talment com les parades de la plaça o les mítiques parades d'en Ramallets, que potser també algú té la temptació de dir-ne »aturades«.